

Lovforslaget sattes til forhandling.

Hans Knudsen: Også det her foreliggende lovforslag om børnetilskud er i hovedsagen uforandret for det kommende skatteår.

Satserne for tilskuddenes størrelse er efter forslaget helt uændrede, og begrænsningen for beløbenes udbetaling er stadig en skattepligtig indkomst på 20 000 kr., og der er en graduering af tilskuddenes størrelse ved 12 000 kr. og 16 000 kr.

Det er det tredje skatteår, denne lov kommer til at virke i, og rent bortset fra det principielle problem, om man skal knytte børnetilskuddet til skattelovgivningen eller frigøre det herfra, tror jeg, at den retningslinie, som den daværende socialdemokratiske finansminister for tre år siden fulgte, har været rigtig, netop fordi loven har medført en forholdsvis let administration. Jeg mener, det vil være rigtigt at fastholde disse børnetilskud også rent skattemæssigt, idet de virker langt mere retfærdigt end børnefradrag, men vi må, som jeg tidligere har anført, se at nå frem til en sådan forenkling af skattesystemet også på dette område, at børnefradrag helt kan erstattes af børnetilskud.

Når vi skal behandle dette lovforslag, vil det sikkert være nødvendigt, at vi samtidig har opmærksomheden henvendt på det tilskud til børnefodtøj, som vi gennemførte ved hudeordningens ophævelse i fjor, og som jeg må gå ud fra også må gennemføres for det kommende år. Af praktiske grunde vil det sikkert være rigtigt, at dette tilskud — såvidt jeg husker 40 kr. pr. barn — bliver indarbejdet i loven om børnetilskud, og det ønsker vi at forhandle nærmere om i det udvalg, der bør ned-sættes.

Den højtærede finansminister har i år foreslået en enkelt ændring i lovforslagets § 3, stk. 3, hvorefter tilskuddet kan udbetales til den, der har forældremyndigheden over barnet, selvom denne myndighed først er opnået efter 1. januar ved separation eller skilsmisse. Det er en ændring, som vi kun kan hilse med tilfredshed, og den imødekommer helt de ønsker, der blev fremsat i udvalget derom i fjor.

Fra alle sider har der været enighed om, at man, såvidt det overhovedet er muligt, må sikre sig, at de beløb, der udbetales kontant, også kommer børnene tilgode. Derfor var det også naturligt og rigtigt, at udvalget i fjor i betænkningen udtalte ønsket om, at tilskuddene, hvor særlige forhold gør sig gældende, kunne udbetales til moderen.

Dette problem har den højtærede finansminister ifølge bemærkningerne til lovforslaget ikke kunnet løse. Jeg er klar over, at spørgsmålet om en generel bestemmelse om udbetaling til moderen hænger sammen med problemet om begge ægtefællers ansvarlighed overfor skattevæsenet og om hustruens eventuelle medunderskrift på selvangivelsen, og det var dette problem, som den højtærede finansminister under ligningslovens behandling i efteråret gav tilsagn om at undersøge nærmere, inden vi sluttede indeværende rigsdagssamling. Jeg forstår det sådan, at disse undersøgelser ikke er foretaget endnu, men spørgsmålet egner sig iøvrigt bedst til løsning ved ligningsforslagets behandling. Det har relation ikke alene til børnetilskuddet, men også til spørgsmålet om indeholdelse i hustruens indtægt af skatterestancer og til flere andre lignende problemer.

Ud fra disse betragtninger er jeg indforstået med, at det ikke er rimeligt på nuværende tidspunkt at drøfte spørgsmålet om generel udbetaling til moderen. Derimod går jeg ud fra, at den højtærede finansminister virkelig har foretaget en alvorlig undersøgelse af, om det er muligt gennem loven at give regler for, at bidraget under særlige omstændigheder og eventuelt efter socialudvalgets skøn kan udbetales til moderen. Jeg ser i bemærkningerne til lovforslaget, at sådanne overvejelser og undersøgelser er foretaget, men at den højtærede finansminister mener, at det vil give socialudvalgene en for stor opgave. Man måtte antagelig begrænse reglen, står der, og det ville formentlig være nærliggende at lade den gælde i de i § 3, stk. 2, ommeldte tilfælde. Det er ikke nogen ligefrem klar formulering af resultaterne af disse undersøgelser. Det er rigtigt — jeg har selv gjort den erfaring i det praktiske arbejde —, at man mange steder har truffet den ordning at udbetale pengene til moderen, hvor man fandt det påkrævet, men det ville være bedre ligefrem at lovfæste denne ordning. Den højtærede finansminister henviser til anvendelsen af § 3, stk. 2, hvorefter faderen kan få det kontante beløb udbetalt i 4 rater i stedet for en samlet udbetaling. Hvis man i et tilfælde mener, at faderen ikke er egnet til at administrere pengene, men at moderen bør have dem udbetalt, mener jeg ikke, det er helt tilfredsstillende, at faderen kan få dem udbetalt i 4 rater i stedet for at få dem på een gang. Jeg tror, det ville være rigtigt i en kort udvalgsbehandling at få dette spørgsmål lidt mere afklaret.